

לשוננו לעם

עורכים: א' אברונין, מ' אזרחי וי' פרץ

מתוך

כרך א, חוברת ד, תש"ו

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

מפי עוללים

מ. אזרחי, מ. ארנון, י. ק—ר

חדושי לשון בפי תינוקות

(נמסר ע"י מ. אזרחי)

(א) אביו של ירון (כבן ארבע) גער בו והוא בלה. אחרי שחדל לבכות, אמר לא־ביו: אבא, אתה הבכית אותי.

(ב) ירון ישב עם אביו על שפת הים. אותה שעה נעלם ילד קטן ואמו חפשה אותו מתוך בכי ויללה. לסוף מצאה אותו. אמר ירון לאביו: האשה הזאת היתה כל כך עצובה בנעלות של הילד שלה.

(נמסר ע"י מרים ארנון)

(ג) המורה שואלת בכתה א': באיזו אות מתחילה המלה "חנוכה"?

יוסי: מה זה אות?

יעקב: המורים קוראים לאותיה אות.

(ד) המורה שואלת בכתה א': עוזי, מדוע אחרת היום?

עוזי: אמא הלכה לשוק והייתי צריך לזהר (פיעל) אחי.

(נמסר ע"י י. ק—ר)

(ה) שיחה בין רפאל (בן 7) וציונה.

ציונה: חכה רגע!

רפאל: לא רגע ולא רגעים.

(ו) רפאל: אמא תני לי עוד מכסאות?

אביו: מנין לך שאומרים כך?

רפאל: אני חושב, שלא יפה לומר מכ-

סים.

(נמסר בכינוס מורשי ועד הלשון)
(ז) ילדה בת ארבע מתעוררת בשנים
בלילה מקור וקוראת לאמה: אמא, השמי-
כיני! (כסיני בשמיכה).
